

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 ***Titlul prezentului act normativ***

Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 privind serviciile poștale

Secțiunea a 2-a ***Motivul emiterii actului normativ***

1. Descrierea situației actuale

Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 a fost transpusă în legislația națională Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, modificată și completată prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității, modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității.

Piața serviciilor poștale continuă să evolueze rapid fiind nevoie de o monitorizare atentă și continuă, precum și de o analiză aprofundată a pieței poștale naționale și globale concomitent cu analizarea efectelor cadrului de reglementare. Acest lucru este deosebit de important având în vedere impactul pe care scăderea volumului de scrisori și creșterea numărului de colete, observat deja la nivel european, îl au asupra îndeplinirii obligației serviciului universal. Totodată, acest efort este necesar

pentru a putea reacționa, dacă este cazul, la schimbările de ordin tehnic, economic și social și pentru a putea răspunde, în continuare, nevoilor utilizatorilor, în vederea asigurării sustenabilității acestui sector. Având în vedere aceste aspecte coroborate cu constatarea unor disfuncționalități legate de punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013, s-a identificat necesitatea actualizării unora dintre aceste dispoziții în sensul adaptării lor la realitățile pieței poștale.

Totodată, în scopul unei alinieri cât mai fidele a prevederilor legislației primare în domeniul serviciilor poștale cu actele Uniunii Poștale Universale (UPU), România fiind parte la Convenția UPU, au fost definite explicit o serie de categorii de trimiteri poștale care până în prezent nu au definite în cadrul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013. Prin urmare, au fost introduse definiții pentru trimiterile care au ca obiect pachetele mici, respectiv sacii „M” astfel cum prevăd dispozițiile Regulamentului poștei de scrisori emis de UPU.

În mod subsecvent, s-a impus necesitatea modificării definiției trimiterii poștale prin introducerea acestor trimiteri în textul corespunzător, fiind operată, cu această ocazie, actualizarea acestei prevederi în sensul clarificării condițiilor de indicare, de către expeditor, a adresei necesare livrării trimiterii poștale. Dintre acestea, indicarea adresei pe o listă de distribuție, în cazul distribuției presei, este o practică des întâlnită în activitatea curentă a furnizorilor de servicii poștale, aceasta fiind și interpretarea predominantă la nivelul Statelor Membre.

Definirea sintagmei generice de „imprimare”, în cuprinsul legislației primare, este necesară pentru claritatea textului legal, fiind oportună definirea acestei importante categorii de trimiteri poștale. Astfel, noțiunea de „imprimare” va fi folosită pentru a determina o categorie aparte de trimiteri poștale, în sfera mai largă a imprimatelor fiind incluse, ca și în prezent, cu titlu exemplificativ, cărțile, cataloagele, ziarele, periodicele, hărțile geografice și partiturile muzicale.

Conform studiilor derulate de către ANCOM în rândul utilizatorilor finali cu dizabilități de vedere pe parcursul anului 2015 în scopul identificării nevoilor de consum ale acestora în ceea ce privește utilizarea

serviciilor poștale, s-a evidențiat faptul că un obstacol considerabil în accesarea serviciilor care au ca obiect cecogramele este tocmai intermedierea acestor servicii de către un institut pentru nevăzători. De altfel, nici normele comunitare în vigoare nu se opun unei asemenea practici, Decizia Congresului UPU reunit la Doha în 2012 condiționând furnizarea gratuită a acestor trimiteri exclusiv de livrarea acestora utilizând transportul aerian.

Privind problematica serviciului universal și ținând cont de faptul că piața serviciilor poștale evoluează rapid, noi servicii fiind furnizate de către furnizorii de servicii poștale, este necesară introducerea unei flexibilități în ceea ce privește stabilirea tarifelor aferente serviciilor poștale din sfera serviciului universal. Potrivit cadrului legal în vigoare, tarifele trebuie să fie transparente, nediscriminatorii, uniforme, accesibile și fundamentate în funcție de costuri (art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013).

În același timp, deși aceste prevederi dispun obligații privind furnizarea serviciilor poștale cu respectarea principiului eficienței, ANCOM beneficiind astfel de un anumit nivel de flexibilitate din punct de vedere al implementării acestor prevederi, aceleași dispoziții prevăd faptul că „tarifele practicate de furnizorul de serviciu universal pentru fiecare din serviciile din sfera serviciului universal trebuie să fie [...] fundamentate în funcție de costuri și să stimuleze furnizarea unui serviciu universal eficient.”

Stimularea creșterii nivelului de eficiență este însă necesară a se obține prin utilizarea unor instrumente suplimentare care să asigure, în același timp, dezvoltarea sustenabilă a furnizorului de serviciu universal și nu doar reducerea costurilor, așa cum dispun prevederile mai sus amintite. Acest fapt poate fi realizat numai prin introducerea unor mecanisme care să permită analiza pieței și identificarea segmentelor omogene, astfel încât să poată fi create premisele stabilirii unor măsuri echivalente aplicabile în situații echivalente, inclusiv în ceea ce privește stabilirea tarifelor.

Actuala modalitate de aprobare a tarifelor determină o lipsă a controlului atât din partea autorității de reglementare, cât și din partea furnizorului desemnat în sensul în care Autoritatea poate aproba tarifele doar la solicitarea furnizorului de serviciu universal, acesta putând modifica orice tarif din sfera serviciului universal

doar cu aprobarea ANCOM și doar pe baza unor costuri incluse în situațiile financiare care nu mai reflectă neapărat condițiile concurențiale de la momentul aprobării tarifelor. Prin urmare, aceste informații înregistrează întotdeauna un decalaj de cel puțin un an între momentul înregistrării în contabilitate a costurilor și momentul aprobării tarifelor pe baza acestor costuri.

Prin urmare, posibilitatea furnizorului de serviciu universal de a alinia tarifele la nivelul costurilor aferente condițiilor curente de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal este diminuată simțitor comparativ cu avantajul actualizării tarifelor într-un timp foarte scurt de care se bucură competitorii săi.

În ceea ce privește modelul de afaceri utilizat de operatorii poștali, acesta este în general, caracterizat prin economii de scală (cu cât sunt livrate mai multe trimiteri, cu atât costurile sunt mai mici) și prin costuri ridicate înregistrate cu forța de muncă. Prin urmare, acești factori coroborați cu efectele ce decurg din îndeplinirea obligațiilor ce îi revin furnizorului de serviciu universal au capacitatea de a limita posibilitățile acestuia de a-și optimiza costurile în funcție de traficul de trimiteri procesat. De altfel, este bine cunoscut faptul că până în prezent, analizând situația CNPR în calitate de furnizor de serviciu universal, acesta s-a concentrat strict asupra modalităților de reducere a costurilor prin renunțarea la anumite contracte și prin restructurări în rândul personalului. Însă, pentru a fi avută în vedere și eficacitatea, este necesar să se implementeze procese automatizate de realizare a activităților care implică în prezent cel mai ineficient consum al resurselor.

De altfel, chiar și în eventualitatea desemnării ca furnizor de serviciu universal a unui alt furnizor de servicii poștale, după expirarea perioadei de desemnare a CNPR (2014-2018), o reglementare tarifară așa cum este cea propusă prin intermediul prezentului act normativ, nu va putea decât să eficientizeze activitatea furnizorului de serviciu universal desemnat, asigurând acestuia flexibilitatea necesară în ceea ce privește stabilirea tarifelor, în limita unor plafoane tarifare stabilite de ANCOM în prealabil, urmărind, totodată, cele mai mari reduceri de cost posibile. Așadar, orice reducere de cost aferentă furnizării serviciilor din sfera serviciului universal ca urmare a optimizării acestor activități se va traduce în profit pentru furnizorul de

serviciu universal, acesta fiind astfel motivat să asigure aceste servicii în condiții de maximă eficiență.

Formula de control a creșterii tarifelor este concepută ca un instrument de monitorizare a creșterii prețurilor la nivelul pieței cu amănuntul. Prin intermediul acesteia sunt stabilite anumite plafoane pentru modificarea tarifelor pentru un serviciu sau un coș de servicii, pentru o perioadă de timp predefinită. Plafoanele tarifare se stabilesc, de obicei, pe coșuri de servicii grupate în funcție de intensitatea concurenței, astfel încât să se evite subvenționarea încrucișată a serviciilor din segmentele concurențiale cu serviciile din segmentele unde concurența este scăzută. Formula de control a creșterii tarifelor va lua în considerare și gradul de îndeplinire a obligațiilor privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal, principalul obiectiv fiind acela de a preveni ca economiile de costuri generate de ținte de eficiență să deterioreze calitatea serviciilor prestate.

La nivel european, în anul 2014, politica tarifară caracterizată prin formule de control a creșterii prețurilor era utilizată în 13 state membre. Conform Raportului ERGP (14) 22 privind reglementarea tarifelor în contextul declinului numărului de trimiteri, metoda plafoanelor tarifare este considerată, în general, un instrument fezabil pentru stimularea operatorilor foști monopolști în ceea ce privește eficientizarea proceselor și activităților operaționale și administrative implicate în lanțul de valori desfășurat în sectorul poștal.

În același context, cu titlu de exemplu, menționăm practica Autorității de reglementare din Franța (ARCEP) care a permis o formulă de control a creșterii tarifelor prin intermediul căreia să se asigure că scăderea numărului de trimiteri nu va periclita activitatea furnizorului de serviciu universal. Astfel, utilizarea acestei formule a fost implementată în scopul stimulării utilizării celor mai eficiente metode de parcurgere a etapelor de livrare a trimiterilor, inclusiv în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor avansate pentru deservirea proceselor implicate în sortare și livrare.

În rândul organismelor internaționale, există convingerea că implementarea unei astfel de practici tarifare asigură o eficiență sporită pe o perioadă mai îndelungată comparativ cu alte forme de reglementare.

Ca o consecință a modificării principiului de reglementare a tarifelor, apare și necesitatea reducerii ariei serviciului universal prin eliminarea segmentului „bulk mail”, respectiv „bulk parcel”, menită să asigure o flexibilitate ridicată pentru furnizorul de serviciu universal în activitățile curente de furnizare a acestui serviciu în condiții comerciale și, implicit, o îmbunătățire a mediului concurențial în acest domeniu.

Conform informațiilor statistice prelucrate de ANCOM la nivelul anului 2014, existau 35 de furnizori activi mandatați să presteze servicii poștale în numele și pe răspunderea altui furnizor poștal, în baza unui contract (aceștia reprezentând un procent de 15% din furnizorii activi), fiind astfel create premisele asigurării acestor servicii în condiții comerciale, prin mecanismele concurențiale ale pieței. De altfel, la nivel european, trendul statelor membre în care segmentul de piață “bulk mail” este inclus în sfera serviciului universal este descendent.

Concomitent cu excluderea acestui segment (trimiterile de corespondență în număr mare, coletele poștale în număr mare, imprimatele în număr mare și pachetele mici în număr mare) din categoria serviciilor incluse în sfera serviciului universal, au fost excluse și trimiterile care au ca obiect sacii „M”, acestea având, prin definiție, conținut de imprimate.

Stabilirea numărului minim de trimiteri în număr mare pentru categoriile trimiteri de corespondență și colete a avut în vedere volumele de trimiteri de la care furnizorul de serviciu universal desemnat acordă, în prezent, reduceri tarifare. Pentru categoriile imprimate, respectiv pachete mici, stabilirea pragului a avut în vedere numărul de trimiteri de la care utilizatorii solicită stabilirea unei relații contractuale formale cu furnizorul de serviciu universal.

Pornind de la aceste modificări s-a identificat necesitatea clarificării prevederilor din cadrul legal actual referitoare la sfera serviciului universal prin menționarea, în mod explicit, în cadrul art. 8 alin. (3), a trimiterilor de corespondență, pachetelor mici și imprimatelor în categoria trimiterilor poștale în greutate de până la 2 kg (inclusiv).

În privința mecanismului de compensare a costului net aferent furnizării serviciului universal, prevederile legislative actuale dispun că “Autoritatea de

Reglementare va decide să compenseze costul net prin intermediul unui mecanism de partajare a acestui cost între furnizorii de servicii poștale și/sau utilizatori și, atunci când este cazul, din fonduri publice".

În schimb, prevederile art. 7 pct. 3. din Directiva 97/67/CE stabilesc faptul că "În cazul în care un stat membru stabilește că obligațiile de serviciu universal, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, atrag un cost net, calculat în conformitate cu Anexa I, și reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat, acesta poate să introducă:

(a) un mecanism de compensare a furnizorului (furnizorilor) în cauză, din fonduri publice;

sau

(b) un mecanism de împărțire a costului net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de servicii și/sau utilizatori."

Așadar, aceste dispoziții stabilesc două surse alternative de finanțare, și nu complementare. Acest considerent a stat la baza modificării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 referitoare la derularea procesului de compensare a costului net.

De asemenea, dispozițiile art.5 alin.(5) din Directiva 97/67/CE prevăd că, în cazul în care costul net este împărțit între furnizorii de servicii și/sau utilizatori, „Statele membre se asigură că principiile de transparență, nediscriminare și proporționalitate sunt respectate la stabilirea fondului de compensare și la stabilirea nivelului contribuțiilor financiare prevăzute la alineatele (3) și (4)". De asemenea, în preambulul 27 al Directivei 97/67/CE sunt identificate serviciile care pot fi taxate în vederea constituirii fondului de compensare a costului net: „În vederea determinării întreprinderilor cărora li s-ar putea solicita să contribuie la fondul de compensare, statele membre ar trebui să analizeze dacă, din perspectiva utilizatorilor, serviciile furnizate de aceste întreprinderi pot fi considerate servicii care intră în sfera serviciului universal, deoarece sunt substituibile, într-un grad suficient de mare, serviciului universal, luând în considerare caracteristicile acestora, inclusiv pe cele care aduc un plus de valoare, precum și utilizarea preconizată și modul de tarifare." Astfel, la stabilirea contribuțiilor la fondul de serviciu universal trebuie luate în considerare exclusiv veniturile obținute din furnizarea serviciilor

care pot fi considerate din sfera serviciului universal, iar cuantumul acestora ar trebui să fie rezonabil și să nu aducă atingere viabilității economice a furnizorilor contribuitori.

Prin urmare, pentru aprecierea impactului asupra viabilității economice a contribuitorilor proiectul propune un plafon maxim de 0,6% din cifra de afaceri provenită din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal sau substituibile. Având în vedere că la nivel european nu există un precedent în ceea ce privește colectarea unor contribuții de la furnizorii de servicii poștale/utilizatori în scopul compensării costului net și că, la acest moment, nu sunt disponibile date pentru evaluarea contribuției maxime suportabile de piață, fără a se aduce atingere viabilității economice a furnizorilor, dat fiind faptul că principiile menționate mai sus sunt aplicabile în mod similar și în sectorul comunicațiilor electronice, plafonul de 0,6% s-a stabilit cu luarea în considerare a Comunicării Comisiei Europene nr. 2011/0795 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor Serviciul universal în comunicațiile electronice: raport cu privire la rezultatul consultării publice și la cea de a treia revizuire periodică a domeniului de aplicare în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/22/CE. Potrivit acesteia, "[...] în vederea respectării principiului proporționalității stipulat în mod explicit la articolul 13 alineatul (3) din DSU (n.n. Directiva 2002/22/CE) și la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2002/77/CE, mai multe state membre au considerat adecvat să stabilească un plafon pentru contribuțiile individuale ale operatorilor. Se poate fixa o limită comună maximă pentru contribuțiile individuale ale operatorilor [...]. Limita respectivă poate fi exprimată ca procent din cifra de afaceri națională a operatorilor referitoare la furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice. Procentul poate varia (de exemplu, de la 0,40 la 0,65% din cifra de afaceri) pentru a reflecta costurile anticipate ale furnizării de OSU, inclusiv a benzii largi, de către un operator eficient, însă el nu poate depăși costurile nete reale ale furnizării de OSU într-o țară dată. Mai multe state membre stipulează deja în legislația națională un plafon pentru contribuțiile individuale, stabilit fie în raport cu veniturile brute, fie cu cele nete."

De asemenea, în ceea ce privește compatibilitatea cu legislația în domeniul ajutorului de stat, proiectul stipulează că o eventuală compensare a costului net se va realiza cu respectarea cadrului legal național și european în materia ajutorului de stat.

De altfel, premisele respectării acestor exigențe legale (în speță, a dispozițiilor Comunicării Comisiei Europene privind Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public – JO C 8, 11.01.2012) sunt deja create prin dispozițiile cadrului legal actual.

Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 garantează emiterea unei legislații secundare conforme cu cadrul legal european în domeniul ajutorului de stat.

În acest sens, desemnarea furnizorului sau furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale se realizează conform dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (4) din acest act normativ, prevederi care stabilesc că „(3) Pe baza politicii și strategiei stabilite potrivit alin. (1), autoritatea de reglementare stabilește și publică condițiile și procedura pe care le aplică pentru a desemna unul sau mai mulți furnizori de servicii poștale ca furnizori de serviciu universal, precum și obligațiile și condițiile speciale pe care trebuie să le respecte aceștia și drepturile de care beneficiază în furnizarea serviciului universal. În stabilirea acestei proceduri, autoritatea de reglementare acționează în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței, determinate de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, precum și a asigurării protecției interesului public.

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către autoritatea de reglementare, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței, proporționalității și nediscriminării, asigurându-se, în același timp, eficiența costurilor pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal.”

Prin aceste dispoziții ale cadrului legal existent, autoritatea de reglementare este obligată să emită legislația secundară stabilită, normele respective trebuind să respecte inclusiv legislația privind ajutorul de stat. De altfel, în anul 2013 a fost emisă Decizia președintelui ANCOM nr. 1158/2013 privind desemnarea Companiei Naționale Poșta Română S.A. ca

furnizor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, acest act cuprinzând elemente precum denumirea furnizorului de serviciu universal, conținutul și durata obligațiilor de serviciu universal ce îi incumbă, precum și teritoriul vizat de acestea, drepturile exclusive de care beneficiază acest furnizor, precum și procedura pe care acesta trebuie să o urmeze în vederea compensării costului net etc.

Referitor la modul de calcul al costului net, subliniem faptul că dispozițiile cadrului legal în vigoare, respectiv ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013, stabilesc la art. 22 alin. (2), (3) și (4) că acesta se calculează „(2) [...] ca diferență între costul net suportat de un furnizor de serviciu universal ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu universal și costul net al aceluiași furnizor de servicii poștale, în cazul în care și-ar desfășura activitatea fără a avea obligațiile de serviciu universal.

(3) Calculul costului net va lua în considerare toți factorii relevanți, inclusiv beneficiile intangibile și avantajele comerciale de care furnizorul de servicii poștale se bucură ca urmare a desemnării ca furnizor de serviciu universal, existența unei marje rezonabile de profit și stimularea eficienței costurilor.

(4) Determinarea costului net se bazează pe următoarele categorii de costuri:

a) elemente ale serviciilor din sfera serviciului universal care pot fi furnizate doar în pierdere sau în afara condițiilor comerciale normale;

b) costuri determinate de anumiți utilizatori sau grupuri de utilizatori cărora, având în vedere costurile de furnizare a unui anumit serviciu, veniturile generate și tarifele practicate de furnizorul de serviciu universal, nu le poate fi asigurat accesul la serviciile din sfera serviciului universal decât în pierdere sau în alte condiții decât practicile comerciale normale.”

Prevederile citate transpun în legislația națională dispozițiile Anexei I, partea B „Calcularea costului net” din Directiva 97/67/CE, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce reglementează la nivelul legislației comunitare aspectele privind calcularea costului net.

De asemenea, potrivit art. 22 alin. (5) din același act normativ „(5) Autoritatea de reglementare stabilește prin decizia de desemnare a furnizorului de serviciu

universal modalitatea de calcul al costului net generat de îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2) – (4).”

Prin urmare, prerogativa ANCOM de a emite un act normativ privind modalitatea de calcul a costului net este deja reglementată de cadrul legal existent. De altfel, acest act normativ a fost deja emis de autoritatea de reglementare ca parte a legislației secundare pe care ANCOM o adoptă în vederea aplicării dispozițiilor legale citate, relevantă în acest sens fiind Anexa „Calculul costului net al furnizării serviciului universal” la Decizia președintelui ANCOM nr. 1158/2013.

În concluzie, cadrul legal actual asigură premisele emiterii unei legislații secundare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale menționate, autoritatea emitentă asigurând totodată și conformitatea acestor măsuri cu legislația națională și cea europeană din domeniul ajutorului de stat.

În plus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 stabilește în concret garanții privind evitarea oricărei supracompensări a furnizorului de serviciu universal. În acest sens, dispozițiile mai sus citate ale art. 22 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 au în vedere și eliminarea posibilității realizării unei supracompensări a furnizorului de serviciului universal desemnat.

Totodată, în ceea ce privește un mecanism de stimulare a eficienței, conform prevederilor art. 22 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, autoritatea de reglementare stabilește prin decizia de desemnare a furnizorului de serviciu universal modalitatea de calcul al costului net generat de îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, cu respectarea inclusiv a principiului stimulării eficienței costurilor. În consecință, în forma actuală, legislația în vigoare are în vedere inclusiv stimularea prestării unui serviciu universal eficient.

Prin intermediul legislației secundare (Decizia președintelui ANCOM nr. 1158/2013 privind desemnarea Companiei Naționale Poșta Română S.A. ca furnizor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale) au fost stabilite elemente suplimentare de verificare a eficienței. Spre exemplu, în Anexa la decizie

se precizează că „La stabilirea unităților poștale, a zonelor și utilizatorilor neprofitabili se va avea în vedere eficiența costurilor (de exemplu, pierderile datorate ineficienței de operare într-o zonă aglomerată sau valorile excesive înregistrate de anumite categorii de costuri nu vor fi considerate costuri datorate serviciului universal). De asemenea, cheltuielile aferente categoriilor de utilizatori asociați serviciilor neprofitabile, dar care nu sunt furnizate ca urmare a obligației de serviciu universal, nu vor fi luate în calcul pentru determinarea costului net”.

Respectarea condițiilor de calitate în furnizarea serviciului universal este de asemenea o obligație prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 la art. 30 alin. (1): „Furnizorul de serviciu universal are obligația de a respecta cerințele minime de calitate pentru serviciile din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze.”

Prin proiectul de act normativ s-a propus modificarea acestor prevederi în sensul clarificării domeniului de aplicabilitate a acestora, obligația de bază fiind menținută: „Furnizorul de serviciu universal are obligația de a respecta cerințele minime de calitate pentru trimerile de corespondență interne și intracomunitare din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze.”

Nerespectarea condițiilor de calitate constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei până la 2% din cifra de afaceri a furnizorului de serviciu universal desemnat. Sancțiunea poate fi aplicată indiferent dacă costul net înregistrat de furnizorul de serviciu universal desemnat se compensează sau nu.

În ceea ce privește evaluarea de către o entitate independentă de furnizorul de serviciu public, aceasta este inclusă în prevederile actuale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 la art. 22 alin. (6) unde se precizează că „Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal se verifică de un auditor independent, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare. Rezultatele verificării vor fi puse la dispoziția publicului de către autoritatea de reglementare.”

În ceea ce privește sursa de finanțare a fondurilor publice necesare compensării costului net, cadrul legal

actual dispune faptul că, atunci când compensarea costului net se asigură și din fonduri publice, în completarea celor colectate de la furnizorii de servicii poștale și/sau utilizatori, Ministerul Finanțelor Publice este instituția responsabilă pentru asigurarea resurselor bugetare corespunzătoare și a virării acestora furnizorilor de serviciu universal.

Având în vedere faptul că, pe de o parte, potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, proiectele legilor bugetare anuale și ale bugetelor se elaborează de către Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, pe baza propunerilor de cheltuieli detaliate ale ordonatorilor principali de credite, în limita cheltuielilor aprobate de Guvern, iar pe de altă parte, potrivit art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională stabilește politica și strategia privind serviciile poștale, respectiv serviciul universal, este necesară armonizarea dispozițiilor cadrului legal actual cu prevederile relevante în domeniul finanțelor publice. Prin urmare, ca sursă de finanțare a costului net, în acord cu prevederile Directivei 97/67/CE, proiectul de act normativ propune ca fondurile de la bugetul de stat care constituie o alternativă la finanțarea asigurată din contribuțiile furnizorilor de servicii poștale și/sau ale utilizatorilor colectate în vederea compensării costului net, să fie asigurate prin bugetul Ministerului Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională, aceasta fiind autoritatea de resort competentă pentru gestionarea politicii și strategiei în domeniul serviciului universal.

Tot la nivelul Directivei 97/67/CE, în Anexa II, sunt stabiliți parametrii de calitate aferenți furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului universal prin referire strictă la “cross-border mail”. Însă, această expresie este utilizată în contextul Directivei în conexiune cu noțiunea de “taxe terminale”, noțiune legată exclusiv de sistemul decontării între operatorii poștali care efectuează schimb de expediții pentru trimerile de corespondență internațională.

La nivel european există un singur Standard obligatoriu pentru măsurarea timpilor de circulație a trimiterilor de corespondență din cea mai rapidă categorie standard (Standardul 13850). Prin urmare,

menținerea, conform prevederilor legislative actuale, a unor cerințe de calitate pentru livrarea coletelor poștale ar rămâne fără obiect, Autoritatea de reglementare neavând posibilitatea analizării măsurii în care furnizorul de serviciu universal respectă aceste criterii de calitate.

C.N."Posta Romana" S.A., în calitate de furnizor de serviciu universal postal desemnat, își desfășoară activitatea în cadrul tuturor punctelor de lucru pe întreg teritoriul țării. La nivelul agențiilor poștale existente în localitățile rurale mici, activitatea poștală se realizează cu un singur salariat, cu atribuții strict delimitate. În situația în care acest salariat intră în concediu legal de odihnă, atribuțiile sale de serviciu, inclusiv cele de prestare a serviciilor ce fac parte din sfera serviciilor poștale universale, nu pot fi aduse la îndeplinire de alți salariați din cadrul C.N."Poșta Română" S.A.. Acest aspect se datorează faptului că, la nivelul agențiilor poștale, sunt posturi unice de agent. Prin raportare la situația prezentată, precum și ținând cont de dispozițiile Codului Muncii care nu permit angajarea de personal pe durata cât titularul de post este în concediu de odihnă, apreciem că se impune reglementarea expresă a acestei problematice. Această problemă a fost adusă în discuție și de către organizațiile sindicale ale poștaşilor, precum și de instituția prefectului de pe întreg teritoriul țării, ca fiind de maximă importanță, având în vedere faptul că, actuala reglementare legislativă nu permite înlocuirea acestora pe perioada concediilor.

Prevederile art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 stabilesc modalitățile în care furnizorii de servicii poștale răspund pentru pierderea, furtul sau distrugerea totală a trimerile poștale interne, lăsând loc de interpretări în sensul posibilității despăgubirii utilizatorilor în mod disproporționat în raport cu valoarea bunurilor care fac obiectul acestor trimiteri, aceste neconcordanțe fiind reglate prin prezentele propuneri.

Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 referitoare la faptele contravenționale săvârșite astfel încât să constituie contravenții (art. 52, alin. (1)) nu sunt adaptate la tendințele pieței, întrucât nu iau în considerare tehnologiile și sistemele semi(automate), deja întrebuințate de către o parte dintre furnizori, care, în funcție de gradul de automatizare și

	dotările de care dispun, pot reprezenta atât puncte de acces, cât și de contact (nedeservite de personal). În vederea asigurării unui grad ridicat de certitudine prevederilor art. 58 (2) din punct de vedere al scopului urmărit, modificările propuse actului normativ vizează imposibilitatea furnizorilor de servicii poștale de a mai dobândi dreptul de a furniza servicii poștale pe o perioadă de 3 ani de la momentul retragerii dreptului acestora de a furniza astfel de servicii, excluzând astfel posibilitatea acestora de a se reautoriza, în baza regimului de autorizare generală, chiar în momentul imediat următor aplicării sancțiunii, așa cum prevederile actuale permit. Termenul de 3 ani este suficient pentru a asigura caracterul preventiv al sancțiunii, fiind similar cu cel existent în legislația privind comunicațiile electronice.
2. Schimbări preconizate	Liberalizarea pieței de servicii poștale, astfel cum a fost instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2013 a permis dezvoltarea pieței de profil și apariția pe piață a unor competitori pe segmentul serviciilor rezervate furnizorului de serviciu universal desemnat în baza Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale. Dinamica dezvoltării serviciilor poștale necesită operarea unor modificări la nivelul legislației primare impuse de modul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 sub aspectul clarificării serviciilor incluse în sfera serviciului universal și diferențierea serviciilor cu caracter comercial. Prin prezentul act normativ se propun următoarele modificări legislative: - stabilirea condițiilor de identificare a adreselor poștale în scopul livrării trimerilor; - definirea și reglementarea pachetului mic și a sacului „M” în conformitate cu prevederile actelor Uniunii Poștale Universale; - restrângerea sferei serviciului universal prin excluderea serviciilor care au ca obiect trimerile în număr mare; - reglementarea modului de tratare a trimerilor poștale cu caracter comercial prin diferențierea tratamentului juridic al acestora față de cel aplicabil serviciilor incluse în sfera serviciului universal;

	- modificarea principiilor de reglementare a tarifelor aferente serviciilor din sfera serviciului universal; - modificarea mecanismului de compensare a costului net determinat de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal; - clarificarea modalității de angajare a răspunderii furnizorilor de servicii poștale; - nominalizarea autorității competente pentru reglementarea condițiilor de emitere, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație și de comercializare a timbrei și efectelor poștale, în vederea stabilirii planurilor anuale privind emisiunile de timbre și efecte poștale; - flexibilizarea unor prevederi privind angajarea pe perioada concediului de odihnă.
3. Alte informații	Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 3-a</i> <i>Impactul socioeconomic al prezentului act normativ</i>	
1. Impactul macroeconomic	Noile dispoziții vor asigura un cadru propice pentru stimularea dezvoltării unor servicii noi din domeniul serviciilor poștale corespunzătoare necesităților actuale ale utilizatorilor finali.
1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Furnizorul de serviciu universal va beneficia de un nivel sporit de competitivitate prin asigurarea unui echilibru între avantajele sale concurențiale și cele de care beneficiază, în condiții comerciale, operatorii alternativi.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Actul normativ propus creează premisele stimulării comerțului electronic cu impact direct asupra mediului de afaceri.
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Nu este cazul.
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impactul social	Implementarea acestor prevederi vor asigura un grad ridicat de protecție a persoanelor cu dizabilități vizuale, în mod special, și a utilizatorilor, în general, prin acordarea unor facilități orientate spre nevoile lor.
4. Impactul asupra mediului	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat , atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Prezentul proiect de act normativ nu are impact direct asupra bugetului de stat. În măsura în care din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal rezultă un cost net care constituie o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, iar prin hotărâre a Guvernului se va stabili utilizarea fondurilor de la bugetul de stat, aceasta se va face cu respectarea prevederilor legale în vigoare în domeniul finanțelor publice.

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 4 ani
1	2	3	4	5	6	7
	2016	2017	2018	2019	2020	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	
Secțiunea a 5-a Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului act normativ: a) Acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ; b) Acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin hotărâre a Guvernului se va stabili mecanismul de compensare a costului net determinat de prestarea serviciilor din sfera serviciului universal. La nivelul legislației secundare emise de ANCOM vor fi modificate o serie de acte normative.
1 ¹ . Compatibilitatea prezentului act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul.
2. Conformitatea prezentului act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Prezentul proiect de ordonanță modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2013 prin care a fost transpusă Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind regulile comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și îmbunătățirea calității serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 15 din 21 ianuarie 1998, modificată și completată prin: – Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 pentru modificarea Directivei 97/67/CE în ceea ce privește continuarea deschiderii concurenței în domeniul serviciilor poștale comunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 176 din 5 iulie 2002; – Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 pentru modificarea Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale a Comunității, publicată în

	Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 052 din 27 februarie 2008
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect
6. Alte informații	Nu este cazul
<i>Secțiunea a 6-a</i> <i>Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ</i>	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care prezentul act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Prezentul proiect de act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 819/2016 Consiliul Concurenței a transmis adresa nr.12382/2016.
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ

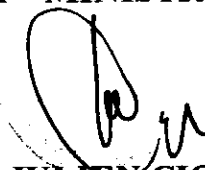
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării prezentului act normativ	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dacian Ciolos', is written over a faint circular official stamp.

DACIAN JULIEN CIOLOȘ